

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Hölgyek estéje.*

Forrás: *Bpostai hírlap*

Bp.

1909 IX. 1

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(O)

Osztályozás

Tárv

61(063)

Idő

"1909"

Személy

Hölgyek estéje.

A kongresszus társadalmi jelentősége a mai estében tetőződött. Künn a Városligetben, a Mezőgazdasági Múzeum fényes csarnokában fogadták a hölgyek a hölgyeket, és ezzel az ünneppel felejthetlenné tették a mai napot mind azok részére, a kik ebben a gyülekezésben részt vettek. Még a pestiknek is új, nem sejtett szépségeket tárt föl ez az est. És a kik messze földről jöttek el, hogy tanulni legyenek az orvosi read találkozájának, ma teljesen megjutalmazva érezhették magukat minden fáradalomért: egy kedves, elmés, sikerült hangverseny után, melynek minden szereplője magyar és egész jelleme mégis eléggé internacionális volt, a társaság fölkerelkedett és a balzsamos, enyhe, nyomasztó forráság nélkül való nyári éjszakában elhelyezkedett a Múzeum udvarán. Ezen a gyönyörű helyen, a hol a magyar lovagkor emlékei hű másukban elevenedtek meg, Anonimusz misztikus, művészi, gondolatkeltő szobra tövében, távolabb a jaáki apátság utánzó épület zégzugos folyosóiban. Csodálatosan szép volt mindez, sokszerűségével is harmóniába egybefolyó kép, a melyet soha emlékezetünkől ki nem fog törölni a hálatlan felejtés. Öreg professzorok — németek, franciák, svédok, angolok, olaszok — fiatal lelkesedéssel állottak meg és szívták magukba az üde levegőt, a mely telítve volt a magyar asszonyok vendéglátásának édes varázsával...

Este nyolc órától kezdve a Városliget utjain szünetlen volt a kocsik fölvonulása. A szabad levegőt kereső fővárosiak sokasága eleven sóvényként szegélyezte az utakat, melyeken a vendégek fölvonultak és barátságos, de toladó kíváncsisággal szemlélte a sűrű tábor. A kocsik a rendezés ötletességének jóvoltából a

főváros pavillonjával szemben megállottak, az udvarra már gyalog érkeztek az est vendégei, hogy átérezzék a ragyogón kivilágított múzeum művészi szépségét és a millió nemes fenségét, a mely a földművelésügyi miniszter e dédelgetett intézményét övezi.

Fönn a lépcső legfelső fokán a hölgybizottság élén *Bókay* Árpádné, *Korányi* Sándorné báróné, *Herczel* Manóné, *Vámosy* Zoltánné, *Szontágh* Félixné, *Verebélyi* Lászlóné, *Bodon* Károlyné fogadták nyájas köszöntéssel az érkezőket. A vendégek egy időre széjjel oszlottak az érdekes gyűjtemények között, a melyekről a fővárosiak is csodálkozva konstatálták, mily gazdagok és tanulságosak. Az ismeretlen bájával hatott rájuk ez a múzeum, a melyet a szakemberek ismernek az egész világon.

Este kilenc órakor a tanácskozóteremben gyűltek össze, a hol elmésen összeállított hangverseny szórakoztatta őket. *Oláh* Lajos és *Németh* Károly tárogatón és cimbalmon játszottak régi hallgatósági magyar nótákat, a melyek édes melankóliája elfogta az idegenek szívét is. *Hajdu* Marcellné, az Opera ifjú művésznője, finom érzéssel és tökéletes tudással énekelte *Mozartot* és egy divatos koloraturás dalt. *Venczell* Béla tárogató kísérettel jó kuruc dalokat énekelt el hatalmas, mélyen zengő, egészséges hangján. Némi szünet után *Medgyaszay* Vilma lépett az emelvényre és a nemzetközi publikumra egyformán nagy hatást tett dévaj és tragikus dalaival.

A mint a koncertnek vége volt, a terem kiürült és a közönség kitódult az udvarra, a hol gazdag büffé várta. A zseniális rendezés elejét vette minden tolongásnak. Tökéletes, áttekinthető, biztos, megbonthatatlan rend nyugtatott meg mindenkit és azzal a jóleső érzéssel töltött

el bennünket, hogy nagyon finom, előkelő, művelt társaságban vagyunk. Ez a tónus végtelenül jól esett és kedves volt. Kulturánknak nem adhattuk szebb bizonyítékát, mint a vendéglátásnak ezzel az uri módjával.

Igaz, hogy hölgyek állottak a rendezés élén. Az ő gyöngéd tapintatuk, sima kezük, szerető gondjuk volt érezhető lépten-nyomon. Ez az éberség nem ismert fáradtságot és nem keresett pihenést. És azonfölül, hogy az estét oly széppé tette, még valami különös varázst is adott neki: a nőiesség varázsát.

Ugy éreztük mind és főként vendégeink — és az elsőség mégis csak őket illeti — hogy nagyon jó itt lenni. Messze az előre gondolt határidőn túl a közönségben még mindig nem mutatkozott kedv arra, hogy elhagyja ezt a felcséges helyet. Közben az eső is megindult, de nem elkergette, hanem a Múzeum szellős csarnokába üzte a hölgyeket.

Éjfélén túl jár az idő és az udvarról még mindig a zene és a vidám társalgás hangjai szűrődnek föl, egybehangzó szimfóniában. A mulatságnak még koránt sincs vége. A világ minden tájából összekerült és oly hamar összebarátkozott tudósok és asszonyaik közt, a kik ma oly szemlélhetőleg elégteltek és jókedvűek, új dal kél: a magyar urinők vendéglátásának dicsérete.